

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТИВ За кордоном.

Тел. „Свободи“: BErgen 4-0807 — Тел. У. Н. Союз: BErgen 4-1016

THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

Микола Кокольський.

Слава во вишніх Богу...

Коротка зимова днина тоне за далеким обрієм. На землі сумерк фіолетними тіннями лягає. На небі бліщить перша зоря, як морська ліхтарня у далекій даліні. Зривається крилата думка і бистролетною ластівкою лине понад широкі простори, понад глибокі століття далеко-далеко, до малої, убогої стаєнки.

Над стріхою пламеніє ясна зоря. В стаєнці пастушки кланяться у дивній тривозі і трі царі, у глибокій покорі, складають поклін Немовлятку на сні. А понад стаєнкою чарівна, небесна мелодія: „Слава во вишніх Богу і на землі мир, во чоловічих благоволеніє“, — співають ангельські хори, а з ними і замучене людське серце.

Скільки вже було різних пророків і різних правд! Египетська правда зі своїм ідолом-фараоном і своїми святощами, біком Апісом, та дрібним хрущем-скарбачем. Ціла армія мусіла звертатися з до-

роги, щоб тільки не роздушити „святої“ комахи, що припадково найшла на шляху. Але людину, свого ближнього, отця правди дозволяла стоптати як найдрібнішого черв'яка і вогнистого комаху, зі своїми мамами та кровожадним Ваалом, що вимагав людського життя для себе в жертву. Так, начеби жива кров людини мала заспокоїти жорстоке серце ідола, як голодного хижак. І гелленська правда зі своїм божеським Олімпом, з п'янищим цектаром, зі сварливими та віроломними богами. І знов та правда дозволяла грекам убивати власних дітей, з деякими фізичними недомоганнями. Так, начеби ціле щастя людини лежало в міцній фізичній структурі. І ще римська правда, що поглибила поділ людей на касту, що невиліную людину дозволяла трактувати як бездушний предмет.

Ні! Для глибокого ума, для чутливого серця, для пониженої людини, ті правди не давали нічого. Куди ж їти? Слава во вишніх Богу, співають ангельські хори над вишлемською стаєнкою. Ось твій шлях, людино! Ним прямуй! Клони голову перед Первopoчником цілого, умом необитого всесвіту, перед Джерелом усього буття, перед Найвищою Ідеєю. І тільки Йому належить Слава во вишніх, ... і Тобі одному. Поклоняється всім язикам Во віки і віки...

Земські куміри, які б сильні вони не були б, як вони себе не виставляли б на видовище, всеодно розсипляться в смішну дрібну купку пилу. А на землі мир. Шляхом миру їди, людино! Не війна всіх проти всіх! Не грабунок, не знищення вікового, матеріального і духово-

го доріжку людства, під покришкою хоробливої ідеї! Не смерть в ім'я туманної утопії, що виляглася десь у темних закомарках нездорового мізку. Немає на землі ні одного творинного виду, який винищував би себе взаміно. Боротьба за існування? Наука не знає канібалізму у тваринному світі. А якщо трапляються слухи, то у виїмкових обставинах. Та плиткі мудреці вхопилися незручно сформульованої фрази, і ставляють її як основний закон життя людської спільноти. Це невірнo і це потоптання природного, а тим самим і Божого закону. А поломання закону мстить тяжко на самій же людині. Твоє завдання, людино, жити в мирі, працювати і чесно примувати на всіх шляхах до добра, до правди, до краси.

Та мир може бути на землі тоді, коли буде

во чоловічих благоволеніє,

коли людина буде керуватися доброю волею у співжитті зі своїми ближніми. Нехай людина бачить у другій людині свого ближнього, з таким самим серцем, з такою самою волею до життя. Поневолення людини — на тілі чи душі — то страшенне пониження людської гідності. Пониження для обох сторін, а пердовсім для сильнішої, для тої, що поневолює. Кожний удар людини, то важкий поличник для того, хто підносить руку до удару. Скільки сліз, скільки проклятих лягло важким каменем на груди іродів. Людське серце здригається на саму їх згадку.

І неже спільнота найде щастя у змасованні всіх мізків? Неже має зникнути духовна індивідуальність людини в масі, яка викликає дешевенькі фрази під диктат плитких мудреців? Яке зубожіння, яке спрощення людської душі! Життя в неволі духа, то життя робучого вола, сіре, безприсвітне, як захмарена осіння днина, без сонця, без цвітів, без радощів. Сіножать гарна своєрідна різноманітність квітів, що разом спігаються у барвистий килим. Так і людська спільнота цінна своїм гармонійним з'єднанням різнородних фізичних і духових властивостей людини.

Пламеній же, Вифлеємська провідна зоре, на весь світ! Твоєї світла не затемнить ніяка інша зоря, хочби як яскраво була вона розмалювана. І приїде час, коли оті блудні зірки розсипляться в пил і впадуть під ноги людини. А ти, Вифлеємська зоре, будеш світити, поки сонце не померкне. І ніякі фальшиві пророки не заглушать ангельських хорів Вифлеємської ночі.

Нас бо ради родися Отроча младо, Предвічний Бог!

Христос Родився — Славте Його!

Іван Ірлявський.

В СВАТВЕЧІР

Летять роки... І знов, як сон, як бачене давно обличчя, наліс спогадів вогонь цей вечір тасмичний.

Ах, скільки радощів старих, затасних, та не забутих, не збили нам прудкі вітри, ані завлі люті.

В душі, наповненій чуттям, далекі загорають свічі, а дзвони грають — як і там — в твоєму серці трічі.

По широких вулицях і високих домах наших багатолюдних міст ще досі усміхаються до нас різдвяно-святкові ялинки тисячами різнобарвних світел. Ще досі зустрічається багато людей, що з ціними оберемками святково згорнутих подарунків поспішають в гостину до своїх рідних і знайомих. Усім нам ще в живій пам'яті ці величаві свята Різдва Христо-вого, що ми обходили разом з цілим американським народом два тижні тому.

Вільна країна — щастливий нарід!

Сьогодні це саме свято ми обходимо традиційно з цілим українським народом. Це саме свято, але якже відміне одне від одного. Тут воно свято радісне і щасливе. Там, в Україні, це тільки нагода для підкреслення страшних злиднів і неолі, що їх приносить неволя.

Ще й цього року, як вже багато попередніх, там старенька мати не розпаїть святвечірнього вогню на дванадцять полінах. Не перебере невістка пішениці на кутю і не заліє водою сушеніці. Не спарить канусти на голубці і не розтачає тіста на вареники. Не кеткотитиме в спіженому горщику святвечірній борщ і не розноситься по хаті запах дванадцяти святвечірніх страв.

Не внесе батько золотого пішеничного Василя і не розкине по хаті завашиного дідуха. Не занесе голубців, вареників і куті худібці і не запросить на святу вечерю вітру, мороза та духів-предків.

Не буде радості для дітей ані багатих подарунків для них. Старенька мати обітре запаскою червоної від сліз очі та вийде на двір і стоятиме на морозі. Вона не глядітиме за святвечірньою зіркою. Її очі будуть вдивлятися в непроглядну дадечину та намарно шукати в ній постаті свого сина-одинака. А думка літатиме понад широкими просторами України та знаходитиме тільки безліч могил і руїн та втомлений неволі люд. Тільки в лісах та горах стоятимуть за деревами на морозі сині пухлих скорбних українських матерей та, стискаючи в змерзлим руках кріс, безголосно словами коляди молитимуть Новонародженого у Вифлеємі: даруй щастя, верни волю нашій Неньці-Україні.

Вечорі, в убогій хатині, старі батьки засвітять свічку, впадуть на коліна перед образом Богородиці і здавленими спазмами в горлі словами благатимуть тої самої щастя-вої, за яку їх сини боряться і вмирають. Опісля зайдуть мовчки до убогої вечері, але жадне з них і ложки не піднесе до уст. І як матірню знову почнуть здригати спазми безсильного плачу, тоді батько скаже: „Іди, стара, спати“ — і сам вийде, щоб скрити перед нею сльози у своїх очах.

Вам сумно сьогодні і ви, можливо, не хотіли б, щоб про це вам писати. Але наша радість без згадки смутку наших братів була б лукавством і обидою для Того, народження якого сьогодні прославляємо. Вифлеємська зоря вічної Істини засвітить нам повний тільки тоді, як ми допоможемо, щоб вона ясніла світлом радості для всіх. Ми прославимо Новонародженого тільки тоді, як всіма нашими силами і засобами допоможемо, щоб Його могли славити інші. Цих можливостей і засобів багато у кожного з нас і в нашій громаді. Треба тільки свідомості і доброї волі, цієї головної передумови миру, що його приніс Народжений у Вифлеємі. — ХРИСТОС РОДИВСЯ! — СЛАВТЕ ЙОГО!

Улас Самчук.

Так було — так буде!

Печальні мати, плачуть, ридуть...

Коляда.

Містерія народження Правди. Правда християнства супроводжувалася не тільки ангельським співом „Слава у вишніх Богу і на землі мир“, а й, як твердить оповість про цю подію, „плачем та риданням“ сорокатисяч матерей.

Коли б допустити, що на землі має місце лише справедливість, то ця по суті страшна жертва крові сорока тисяч дітей не повинна була бути принесена... Але якраз ніхто інший, як Він — Син Бога і Син Людини, прийшов у світ, щоб допомогти йому виплатитися з лабет несправедливості. Тому і казав він живим людським словом: „Люби ближнього свого, як самого себе“ — істину, що її найтяжче людині виправдати.

Ніщо так не суперечить сприйняттю цієї неймовірно зобов'язуючої засади моралі християнства, як природа самої людини. І тому на цих підставах ведеться вічна суперечність добра і зла, правди й неправди, любови й ненависті. На цих саме засадах ведеться тривале суперництво за перемогу Христа між людьми. Це не тільки тисяча див'ясот сорок вісім років перед нами, Ірод цар Юдейський, шукав Христа, щоб його знищити, не тільки книжники та фарисеї домагалися його розп'яття... Це повторювалось і повторюється з віку у вік по всій земній кулі, а в наші дні не одиниці, а мільйони і мільйони ісповідуючих Христа є гнаними в Його ім'я не з меншою жорстокістю, як в часи Ірода чи Діоклетіяна. І все за те, що він сказав: „Любіться!“

Він перед Пилатом, Він на хресті — Він всюди говорив про безсмертну душу. Це тому, щоб зобов'язати рід людський вічності, до якої все у всесвіті прагне. Він благословляє своїх мучителів так само, як своїх збожнювачів, бо уважає, що перед обличчям вічності границі добра і зла втрачають свою подобу і Він тільки просить свого Отця небесного, щоб Йому самому дав силу донести ті правди до їх логічного завершення.

І тому не диво, що розбійник вигукнув: „Воістину, це Син Божий!“

Так. Це тільки Він — Син Бога і миг цю містерію створити. Це тільки Він мав на неї моральне право, бо ніодін син людини, ніколи і ніде не мав і не міг мати відваги не тільки вмерти на хресті за право любити ворога, але навіть не мав би відваги висловити прилюдно подібну думку. Що чекало б, наприклад, громадянина „самої поступової країни світу“ під ініціалами СССР, коли б той відважився прилюдно ска-

зати „любимо своїх ворогів“? Та й не тільки в СССР. Це скрізь між людьми. І також між нами. Людина не хоче тільки любити. Вона для цього заслаба. Вона ціле своє життя боїться — всього і всіх. Вона боїться смерті, що є її логічним завершенням, а тому першим і неуникненим ворогом.

На цій природі спочиває величезна протирічність до науки Божеського вчителя. Живемо в часи, коли це протиріччя досягло найвищого шабля свого розвитку. Коли послухаємо мову мужів, що десь там високо рішення основні проблеми життя та співжиття людей світу, то в їх словах звучить таке заперечення Христа, що навіть не віриться, чи християнство взагалі коли будь існувало.

Але воно все таки існувало... Воно існує і тепер між нами — тими, що живуть тут, що були змушені залишити землю предків, тими, що покують за цю правду на вигнаннях та ув'язненнях. Це якраз ті, що спротивилися антихристівському походу, і тому їх вигнали. У ці якраз дні винятково гостро відчувається наше розривання, наше чужинство. Але з другого боку, завдяки нашій вірі в Христа-Бога, ми набірємося наново сил, щоб це наше приречення нести до кінця і не зломатися під його тягарями.

Ми віримо, не так у силу матерії, як у силу правди. Віримо, бо міркуємо, що сила правди, навіть коли її проscribeовано та виключено з практичного вжитку — в остаточному мусить не тільки перемогти, але й бути основою буття на землі. Не може бути, щоб зло і неправда діяли необмежено й безкарно. Знаємо історію. Були вже спроби, і то не раз по-завдати світ істині любови й людяності. Були спроби зрушити з місця камінь, на якому Христос бував свій храм, якого „врата адові“ не повинні перемогти. І коли дивитись на пройдені століття, то ті спроби завжди лишалися тільки спробами.

Віримо, що й надалі так буде. Віримо, що жертви й терпіння наші, наших попередників і тих, що прийдуть по нас, не будуть жертвами даремними, що істинна любови переможе, що природа людини візьме верх над химерою.

Треба тільки більше насиченості християнських та Христових правд між нами самими. Христос кличе любити своїх ближніх, близьких по вірі, крові й мові, всіх обздолених і переслідуваних — є нашим прямим обов'язком. Тут вже не може бути ніякої ви-

(Докінчення на стор. 5).

ВЕСЕЛИХ СВАТ І ЩАСЛИВОГО
НОВОГО РОКУ
СВОЇМ ЧЛЕНАМ І ПРИХИЛЬНИКАМ ТА
ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ
бажає
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

БАГАТО РАДОСТИ З НАГОДИ РІЗДВЯНИХ
СВАТ ТА БАГАТО УСПІХІВ В НОВОМУ РОЦІ
СВОЇМ ЧИТАЧАМ ТА ВСІМ УКРАЇНЦЯМ
бажають
РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ „СВОБОДИ“

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На пів року	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з понеділка (англійською Частинкою):		Monday's Issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На пів року	\$1.50	Six months	\$1.50

Classified Advertising Department, 597-7th Ave., New York 18, N. Y. BRYant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає

Адреса: "СВОБОДА" Р. О. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

РІЗДВО ЦАРЯ МИРУ

З дива не можна було вийти, пише славний письменник і мислитель Джан Ерскін, як то в часах його молодості так багато інтелектуалів відкидало без глибокої надуми біблійне оповідання про сотворення чоловіка, сприймаючи водночас з найбільшим захопленням науку Дарвіна про походження людини, хоч це була тільки нічим не доказана теорія. Подібне — тільки на куди більшій розмірі, а на ще більше нещастя людства — можна сказати про це велике число людей, ум яких затроїв матеріалістичний світогляд Маркса, що відкидає теж і божественну силу цього, народина якого нині святкуємо.

Ще й нині, говорила у своїй радісній промові Геріет Ван Горн, народина Христа є найкращою новиною, яку ця земля будь-коли дістала. Знов народина Карла Маркса — це найгірша новина останніх 2,000 років. Христос проголосив любов і мир світові, дав ключ до визволення і спасіння, а Маркс, хоч заповів краще життя на цій землі, створив на ній пекло. Без марксиста Сталіна не було б Гітлера, а вони обидва вимордували більше десятків мільйонів невинних людей, ніж усі найгірші деспоти разом від часів Атілі аж до вибуху російської більшовицької революції. Та найгірше, що цьому варварству ще кінця не видно, бо ще далі змагається Цар миру і любови з деспотами, що не визнають його науки, ненавидять рід людський і катують тих, що не годні повірити в рай на землі, заповіджений наукою Маркса.

В такому настрою святкуємо цьогорічне Різдво не тільки в Америці, а й у всіх країнах світу. Така є ця наша "святкова настрій" в цілій Америці, у людей різного національного походження і різних віросповідань, теж і тих, що не є християнами. Звичайно, Різдво очаровує тут усі душі, що захоплені благородною наукою Народженого в убогій вифлеській стаї. Тому в різдвяну пору, куди не поступиш, чуєш усюди коляду "Святий ніч, тиха ніч". У цей час здається, що й люди привітливіші стали, всімаються, щиро собі руки подають, взаємні побажання собі складають. Тому й не диво, що один американський журналіст, пишучи про цей різдвяний настрій, заявив з одушевленням: який би то був щасливий світ, коли б так кожний день був Різдом. Тоді мир між людьми і в світі певно не був би zagrożений. Але нині дійсність така, що американський нарід мусить серед різдвяної радості пам'ятати, що його миролюбна країна попала в гострий конфлікт зі союською територіальною атрецією, а теж і з наступаючою матеріалістичною, марксистсько-ленінсько-сталінською наукою, побудованою на клясовій боротьбі, ненависті людини до людини та заперечуванні усякого релігійного вірування.

Америка це країна миру. За 160 років її власної влади було тут дуже багато величезних політичних, соціальних та економічних перемін, що в інших країнах доводилося до багатьох революцій, проливу крові та переворотів. Але це не значить, що Америка є за мир за всяку ціну. Вона ж мала свою власну війну, що правда одну, коли треба було зліквідувати невольництво. "Правість є цінніша від миру" і тому Америка "буде боротись за всевітню владу правості", заявив Вільсон в 1917 році. Ті самі слова приходяться Америці повторити і в цьогорічне свято народина Царя Миру.

Генрі Ван Дайк.

Тільки так ви можете зберігати Різдво

Чи ви готові забути те, що ви зробили для інших і пам'ятати те, що інші зробили для вас? Не знайти на те, що світ завдає вам та думати про те, що ви завдаєте світу? Відкласти дещо на задній план ваші права і ваші обов'язки, а ваші можливості використувати дещо більше, як це в першу чергу ваша повинність? Зважити, що інші люди є такі самі як ви та намагатись заглянути поза їхні обличчя, в їхні, спрагнені радості, серця? Засвоїти собі, що, можливо, єдиним сенсом вашого існування є не те, що ви вийдете з життя, але те, що ви в нього вкладаєте? За-крити свою книгу жалень проти керівників всесвіту, та оглянутись довкруги себе за місцем, де ви могли б побачити зародок щастя? Чи ви готові зробити це все бодай протягом одного дня?

Тоді ви можете зберігти Різдво.

Чи ви готові нахилитися та приділити увагу потребам і бажанням малих дітей? Пам'ятати про слабості і самотність людей, що старіються? Перестати питати як дуже люблять вас ваші приятелі і за-

питати себе, чи ви достаточ-но любите їх? Зберегти в ду-ші ті речі, що інші зберіга-ють їх в своїх серцях? Нама-гатись збагнути чого справді бажать ті люди, які живуть разом з вами під одним да-хом, не дожидаючи аж вони це скажуть? Заправити свою лампу так, аби вона давала більше світла ніж диму та нести її перед себе так, аби ва-ша тінь падала за вами? Ви-копати гроб для ваших гди-ких думок та скопати город для ваших шляхетних почу-вань? Чи ви готові зробити це бодай продовж одного дня?

Тоді ви можете зберігти Різдво. Чи ви готові повірити, що любов є найсильнішою спра-вою в світі — сильнішою від ненависті, сильнішою від зла, сильнішою від смерті — та що благословенне життя, яке почалося у Вифлємі 19 сто-літь тому, є відображенням і проблемом Вічної Любови? Тоді ви можете зберігти Різдво.

І якщо ви додержитесь це-го продовж одного дня, то чо-му не завжди? Але цього ви ніколи не змо-жете зберігти самі.

Д-р Роман Осіпчук.

ДУМКИ ПІД СВЯТ-ВЕЧІР

На небі зірка ясна засіяла
І яким світлом сіяє...

Свято народження Христа, це свято великої людської радості, свято мира, "людей доброї волі". Народження Христа внісло щось так нове, так великого, що започаткувало нову еру в житті народів. Трудно уявити собі, як виглядає тепер культурний світ без появи Христа на землі. І тому рік-річно усі народи торжественно святкують цю велику подію. Зокрема наш нарід обходить не свято з незвичайною вродистістю, заховуючи при цьому дуже багато українських прадідовських звичаїв, що ввійли у нашу стару, так багату традицію.

Свято народження Христа — це свято нашої родини й цілого народу. Засідаючи у Свят-Вечір коло спільного стола, забуваються родинні чи громадські криволи, а всі разом, батьки й діти, старі й молоді, багаті й бідні, радіють вза-ємно у благословенній, свято-вечірній атмосфері об'єднання і любови. Не одна розсварена родина, скріплена родинною любов'ю, від Святої вечери починає нове, щасливе життя. За нашим прадідовським звичаєм одні одним взаємно бажать щастя, а кожну, хочби зовсім

чужу людину, запрошують до свого родинного стола та ще й на її прохання обдаровують щедро. Скільки то радості мають діти при розпаковуванні різдвяних дарунків і скільки є радості із того привиду для старших, які за традицією мають бажання у цей день обдарувати своїх чужих та причинитись до цієї щасливої хвилі. Ця подія рівночасно нагадує їхнє щасливе дитинство та каже їм поглянути взад на історію їхнього жит-тя, на їхні діла і на що працю, що за собою залишили. Різдвяне Свято дає змогу пере-вернути свій життєвий шлях, знайти рівновагу свого духа та дає заохоту й надхнення люд-ському умові до нових діл у майбутності.

Не вистачить людині бути фізично здоровою. Для жит-тєвого змагу й успіхів вона потребує теж ще здоров'я ду-ха. Тому Свято Різдва, що дає цю рівновагу духа людині, є теж одним з незвичайно важ-ливих чинників духовної гігіє-ни, духовного здоров'я. Лише здорове тіло й стійкий здоро-вий ум дає людині змогу стояти твердо на власних по-гах та мати в житті успіх і щастя. Очевидно, трудні жит-тєві переходи не раз надшерб-

люють цю рівновагу духа, це духовне здоров'я, не раз навіть спричиняють нервову гарячку і розпалюють ненависть між людьми й народами, що веде до фатальних наслідків. Свя-то Народження Христа зі сво-їми правдами любови ближ-нього, взаємного вибачення од-ному та об'єднання, привертає рівновагу духа й хо-ронить його перед потрясен-нями.

Цьогорічне торжество Різ-двяних Свят обходитиме укра-їнський нарід знову в страш-но невідрадних умовах. Там, в Україні, що опинилась за за-лізною куртиною, вороги роз-били родинне життя, знищили батьківську віру, традицію, і замість любови розпалюють ненависть один до одного, го-родять латі взаємного недові-ря, сіють зневіру. По цім боці частина нашого народу, роз-кидана по чужому світі, веде щоденне життя безпритульною людиною. Чи доведеться одним і другим святкувати? Чи ж у таких умовах збереться бо-дай одна родина в цілості до свято-вечірньої куті? Чи не бракуватиме у кожній родині когось рідного, що може заги-нув на полі слави, що не вер-нув із ворожої каторги, що до сьогодні блукає голодний по сибірській тундрі або карпат-ських верховинах, що лишився на непевну долю по тім боці залізної куртини?...

А все ж таки, якщо не всім доведеться зібратись коло спільного стола, то з появою свято-вечірньої зірки всі, що ще живі, об'єднуються у спільних думках. Хрестова правда любови свого ближ-нього, свого народу, своєї батьківщини, гріє їх теплом радості й об'єднує їх для спільної цілі та оздоровить їх духа на дальший змаг до пере-моги добра над злом, віри над зневірою. Вона скріпить світло, що вестиме наш нарід до оста-точної мети, до визволення України.

Ще й досі серед нашого на-роду є багато ненададаних і трудних суспільних проблем, що їх розв'язку гальмує брак взаємної любови й довіри. Ще й досі, в обличчі теперіш-ної твердої політично-партій-ної свари, не цікавито полад-нано проблеми "молодих і старих", старої і нової іміга-ції. Ще й досі нема вигляду на остаточну розв'язку такої пе-кучої проблеми, як забезпе-чення нашої багатотисячної еміграції, наших культурних сил, наших культурних цінно-стей. Ще й досі тут і там ще є прояви взаємного недовіря, об-винування, егоїзму чи бра-ку солідарності.

Нехай же цьогорічна свято-вечірня зоря розвіє раз на зав-жди оці тьмаві прояви із на-шого народного організму та запалить у душі кожного лю-бов, що казала б себе взаємно шанувати, пам'ятати один про-

МОЛИТВА

Св. Франца з Ассізі.

Господи, зроби мене знаряддям Твого миру.
Там де є ненависть — аби я любов приносив,
Там де є зло — аби я духа прощення розбудив,
Там де є незгода — аби я братання шпирив,
Там де є бруд — аби я правду утвердив,
Там де є сумнів — аби я віру вливав,
Там де є розпач — аби я надію воскресав,
Там де є темін — аби я Твоє світло запалив,
Там де є смуток — аби я радість приносив.

Боже, дай аби я радше
ушаслилював — ніж був щасливий;
розумів — ніж був зрозумілий;
Любив — ніж був люблений.

Бо
це даючи — одержується;
це в самозабутті — знаходиться;
це прощення — прощення досягається;
це смертю — вічне життя здобувається.

С. Гординський.

ЄВГЕН ПЛУЖНИК

У березні 1935 р. Євген Плужник, один з найчільніших кінських поетів, підчас репресій за бівство Кірова був за-суджений до розстрілу разом з іншими визначними украї-нськими письменниками: Вале-рієм Підмогильним, Валері-єм Поліщуком, Григорієм Епіком, В. Вражливим, Г. Шку-рупієм та Борисом Тенетією що ще у в'язниці покінчив самогубством). Все те був ві-тодішній української літера-тури. Звичайно, з тим убивст-вом ні Плужник, ні інші репре-совані українські поети нічо-гісінко спільного не мали, але для Москви це була чудова на-года зліквідувати тисячі украї-нської інтелігенції та селян. Хворому на грудну недугу Плужникові замінили смертну кару на 10 років заслання, але поет не витримав і року на со-ловецькій каторзі і помер 2-го лютого 1936 р. Народжений 1898 він, колиб дожив досьо-години, мавби якраз 50 років і добре сталося, що саме те-пер появилася на еміграції в Німеччині посмертна збірка його поезій — "Рівновага".

Плужник походив з села Кантимірівки Богучарського повіту. Це ті райони України, що знайшлися адміністратив-но в межах сьогочасної росі-ської союської республіки і належать до Вороніжського району. Але це землі густо за-селені українським елементом і ще давніші союські ста-тистики начислявали на Курщині й Вороніжчині понад 6 мільй-онів українського населення. До 1931 р. воно мало навіть свої

другого та робити добро од-ному у нашій посвяк-денній праці так, як згідно із нашою традицією ми звичай-но робимо у Свят-Вечір.

Взаємна любов, пошана, до-помога та праця для спільного добра — це ці важні гігієнічні заходи для плекання духового здоров'я людини й народу.

школи і пресу, аж московська адміністрація вирішила, що в російській республіці яких у-країнців бути не може і злікві-дувала всі прояви українсько-го культурного життя. З тих українських етнографічних те-риторій походило й багато ін-ших визначних українських ді-ячів, м. і., Микола Костомарів, знаменитий історик і приятель Шевченка.

Перша збірка поезій Плуж-ника появилася в Києві 1926 р. у виданні журналу "Гло-бус", за редакцією Аркадія Любченка. Вона називалася "Дні". Тут головною темою були ще революційні роки з їх образами війни, розстрілів, голоду і людської продажно-сті. Та, щеря, киячка відразу відкрила великого поета і, як такого, привітала його Мак-сим Рильський у журналі "Червоний шлях". Фактично, Плужник не був безпосередньо зв'язаний з кінською групою неокласиків (Зеров, Рильський, Филипович, Драг-Хмара, Бур-гард), але все ж своєю до неї дуже близькою своїм естетизмом та культом високої мистецької форми, в ті часи всякий лад нищеної псевдо-революційни-ми "пролетарськими" течіями в підсоветській українській по-езії. Друга його збірка, "Рання осінь", появилася рік пізніше (1927) так само в Києві. Тут основний мотив — свідомість передчасної дозрілості поето-вих думок, філософська гли-бина, яка на свій лад намага-ється сприйняти поетову су-часність. Вкінці третя поетова збірка, "Рівновага", не поба-чила світла за життя поетово-го, і щойно в 1943 р. видруку-вав її на своїх сторінках хар-ківський журнал "Засів", не-бавом зовсім знищений совет-ською інвазією, так, що види-на тепер окремою книжкою "Рівновага" є фактично пер-шою посмертною книжкою ав-тора і його поетичним запо-вітом. (Докінчення на стор. 5)

С. Курилів.

ПРИВИД

(Різдвяний спомин.)

Наталка бігла з коновкою на вигін до криниці по воду. Вибігла з хати розігріта вогнем від печі, в якій вари-лись святкові страви. Шічки її палені маком польним, мороз щипав лице, від чого ще більш вони шарілись. Намисто в бігу вишкочило, а під ногами скрипів мороз голосним відгомоном. З дерев, що стояли мов за-чаровані одушеві, час від ча-су опадали жмутьки інею, роз-сипаючись дрібними сніжн-ками, немов покряне пір'я... З коминів селянських хатів простував сивий шнурками і розпливався і зникав, не-мов весняний сон...

Наталка бігла легко, мов на вигін до криниці по воду. Вибігла з хати розігріта вогнем від печі, в якій вари-лись святкові страви. Шічки її палені маком польним, мороз щипав лице, від чого ще більш вони шарілись. Намисто в бігу вишкочило, а під ногами скрипів мороз голосним відгомоном. З дерев, що стояли мов за-чаровані одушеві, час від ча-су опадали жмутьки інею, роз-сипаючись дрібними сніжн-ками, немов покряне пір'я... З коминів селянських хатів простував сивий шнурками і розпливався і зникав, не-мов весняний сон...

При криниці зустріла стару Гапку Прийму і помогла їй витягнути відра з водою. Розговорились. — Писав, Наталю, твій Ва-силь? запитала шепелявим го-лосом стара, — приїде може на свята? — Писав, писав, що приїде, — якось радісно відповіла і її очі засяєли. — Коли б хоч щасливо приїхав — шепеліла стара — бо тепер великі бої йдуть під Львовом... — Воля Божа... — Гай, гай... — почала ста-ра по хвилі з важким зідхан-ням — а мій пропав... Пропав, мов буйний вітер в лісі і на-віть не знаю де його могила... І захлипала. З її очей по-плили може вже сотий раз грубі як пацьорки слюзи і покотились по витертій кож-ущині... — Кажуть, що ваш син на італійському фронті пропав — успокуювала стару Наталка, — можливо що над П'явою

попав у полон. Там багато нашого війська остало в не-волі. — Ей, де там, дитино... Мое серце чує, що він вже не жи-ве... А недавно ще й такий по-ганий сон мені приснився... Десь приснився мені мій Іван, такий винуватий, такий нещасний, з ранами на тілі... Десь ніби прирачував, мов мала дитина під мої ноги, глян-нув на мене так жалісно і тіль-ки "мамо" вимовив, а я... — і голос її задрижав та зало-мався. — Не плаче, Гапко — у-спокоювала стару Наталка, — хто то знає як воно є. А ви може й даремно роните слюзи... В Італії, кажуть, багато є ще наших хлопців: от Грицько Павлик, Писарчин Іван, Нестор Заверуха, Левко Варчин, Пет-ро Гнідий... — Може... може... — шеп-нула Гапка, вкладаючи в ву-шко конючому коремесю. — Будь здорова, Наталю!

— Підій здорові, тай свят-куйте щасливо! — Ей, де вже там мені до свят... Розійшлись. Зустріч з Гапкою наповни-ла серце молодіці якимсь су-мом. Повертала з водою скорим ходом і думала про свого Ва-силья, який недавно, поверну-вшись з австрійської армії, оже-нився з нею і по двох тиж-нях палкого кохання, пішов під Львів, боронити своїми грудьми українську землю і українське столичне місто. В тій стрілу Наталю ма-ти Василья з легким докором: — Де ти, дитино, так довго пропадала? Тут мені так во-ди потрібно було, що хоч до сусідів йди позичати, а ти... — Та мене, мамо, здержала стара Гапка коло криниці, тай забалакала так, що якимось ні-жко було її покидати. — Певно про свого сина то-бі оповідала? — Так.

— Ну й нічого не пише, не подає чутки? — Ні. — Бідна стара. Навіть не бу-де кому на старості літ її зай-ти та проговорувати... — Авже ж! І обидві жінки замовкли. По хвилі мати немов зрозу-міла думки Наталки, бо ска-зала: — Не сумуй, доно. Василь щойно не видно, а вже як приїде, то не нарадується со-бою — додала з усміхом. — О, мамо, коли б тільки прийшов... Мені так якось... якось не віриться... — Та вже як писав, що о-держав відпустку, то певно приїде, до чужого на свята не чіде... Ти, от кожен, втри у макі, і маку на кутю, потім помні бляхи, витри насуху і посмаруй олією, а я тимчасом тісто замішу, бо вже досить підросло... Ще треба буде во-ди принести кілька разів, бо тої не вистачить. І обидві жінки кинулись га-

рячково до роботи. Сонце вже високо піднялось на небо; на дворі був ясний, мов дівочий усміх, день. Наталя поралась при праці скоро, сподіючись кожної хви-лі свого дорогого Василья, що мав приїхати на самий Свя-тий Вечір, як повідомляв її листовно. В міжчасі вибігала вона кілька разів на вулицю і вдив-лялась в далечінь, за село, де темною лентою простягну-лась мурована дорога, що провадила до найближчого міста та залізничної станції, до якої мав приїхати Василь. Селом мчались шохвілі сан-чим ближче, вечора, тим ки за святковими потребами, більше давався відчувати свя-точний настрій, що оповивав ціле село. Люди готувались до Великого. Свята: Наро-дження Спасителя Світу. II. Поспішно копають украї-нські воляки окопи.

Проблема сім'ї скитальника П. Остапенка

Історія роду Остапенків сягає в сиву давнину української історії, а його слава сягає далеко поза межі рідної Полтавщини. Остапенки на Січі були та зі славним лицарством запорозьким слави-воли добували. Вони і з чумаками круторогими на Крим по сіль їздили, вони і гайдамацький святий за ховиною носили. О після шаблю на плуг замінили та на славу своєму роду полтавський чорнозем тепер своїм потом, як колись своєю кров'ю зрошували.

Як у першій війні український нарід знову свої права до своєї землі зголосив, Остапенки знали як їм цих прав здобувати. Та встояти не було сили. На Україну знову сараною північної червоної пегіголови налетіли і вільний рід Остапенків в неволю скувати хотіли. Вони землю відібрали, вони своїми лаптями всі святіші потоптали, вони всіяко знущались, але Остапенки не з тих, що ворогові покорюються.

Прийшла друга війна і знову нове лихоліття на Остапенків впало. А як війна вже мала кінчатися і як Остапенкам давня неволя і знущання загрожували, тоді рід Остапенків вибрався на широкий світ шастя-долі шукати. І це не було новою, бо перед тим самим ворогом не один з Остапенків вже в давнину і за Дунаєм і за Доном бував. З грудкою рідної Полтавської землі за пазухою, зі скривавленим серцем, але з вірою в душі сім'я Остапенків аж біля Мюнхену в американській зоні Німеччини опинилося. І тут новітня проблема, якої без Соломона не розв'язати.

Павло Остапенко сьогодні скитальник. А скитальник — це така нещаслива людська істота, що не має — сказати б — ані хати, ані плота. Така вже щербата доля. В додатку, скитальникам не тільки що жити не дають, але ще їх і вимогами хмари всіляких документів до гробу заганають. Незадовго після закінчення

війни закликали Остапенка до УНРРА. Хто він такий? Павло Остапенко. Звідкіль? З України, з Полтавщини. Скільки їх? Шестеро. Хто? Він — Павло Остапенко; Вячеслав Свириденко — зять; Мотря Свириденко —

Сім'я Остапенків-Свириденків.

дочка; Володимир і Людмила Свириденко — внуки; Шостий член сім'ї — скажімо — Катря.

Хто є Катря? Корова.

Лук, Містер — каже урядник — корова не є ані членом сім'ї, ані рефуджі.

Як не член сім'ї і не рефуджі? — обурився Остапенко. У нас же корову кормителькою і мамою називають. А щодо рефуджі — то я вас питаюся, містер, над ким большевики і німці знущалися та неможливих нормів молока вимагали і хто разом з нами пішки з Полтавщини цілу розшалілу Європу промандрував і у вашу зону прийшов; хто як не Катря?

Довго-довго тягнулася спіра-

ва урівняського опріділення Катрі до сім'ї Остапенків і до рефуджістів. УНРРА скінчилася, і проблема так і не вирішено.

Аж тут трапилася знову проблема. Остапенко дивиться, що справа можливостей повороту на рідну Полтавщину не вияснюється, а він же

за землею стужився, ох стужився. Що, якщо так тимчасом де в Меріленді або іншому стейті та разом з усіма і Катрею на волі пофармувати. І зголосився Остапенко на візд до Зулених Держав. Фармер же він на цілу Полтавщину, що і в Тексас крашого не знайти. Але що з коровою? Новси, Остапенко ніколи з нею, кормителькою його дітей і внуків, не розлучиться.

Проблема: чи корова рефуджі і чи підпадає вона під новий імміграційний закон та на яку квоту? Чи треба її завірення про працю і мешкання та хто має заплатити за її подорож?

Хто допоможе розв'язати цю проблему славного роду Остапенків з Полтавщини?

ЗАПОВІДАЮТЬ ПРОТИКОМУНІСТИЧНУ ФЕДЕРАЦІЮ ПРОФСПІЛОК В СВІТІ
Лондон, 5 січня. (АП) — Со-

годні тут повідомлено, що вже 13 січня мають відбутися в Лондоні наради керівників американських і британських

професійних спілок, у висліді яких може повстати цілком вільна від комуністичної світова федерація робітництва.

Our STUYVESANT OFFICE

Щиро вас запрошуємо до участі у відкритті цього модерного банкового офісу.

ДЕНЬ: П'ятниця, 7. січня.
МІСЦЕ: 245 Перша Евея.

ЧАС: 9:30 рано до 9:30 ввечір.

У цій вигідній офісі ви одержите таку саму приязну, справну обслугову, що зробила „Юніон

Сквер Сейвінг Бенк" вибранцем поколінь ошадних ньюйорчан від понад 100 років.

Там будуть безплатні дарунки для кожного: прекрасна рожа для кожної пані... наводомні каси на малу монету для дітей... а для тих, котрі відкривають нові контакти пера Бол Бойнт.

ОТВЕРЕНО ДОДАТКОВІ ГОДИНИ В ПОНЕДІЛКИ І ЧЕТВЕРТИ ДО 7:00 ВВЕЧІР.

Union Square SAVINGS BANK
20 UNION SQUARE EAST
Stuyvesant Office
245 FIRST AVENUE

ВІДСОТКИ ПЛАТИМО ВІД ДНЯ ВІДКРИТОГО КОНТА

УВАГА! МІКІЗРАКС, ПА! УВАГА!

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОЇ ПАРАФІИ ПР. ДІВИ МАРІ

СВЯТОЧНА РАДІОВА ПРОГРАМА

В П'ЯТНИЦЮ, 7. СІЧНЯ (JANUARY 7, 1949)
від год. 1:15 до 1:45 на стації W.P.A.T. — 730 Рс.
під проводом вч. о. В. Дякова і Михайла Кимічака.
У програму входять коляди, промови, желання.
Просимо всіх українців наставити свої апарати і вислухати гарної Святочної Різдвяної Радіо-Програми.

НЮ БРИТЕН! — НА ДОПОМОГУ УКР. СКИТАЛЬЦЯМ

РІЗДВЯНА ВЕЧІРКА

В ЦЕРКОВНІ СІЛІ ПРИ УКР. ПРАВОСЛ. ЦЕРКВІ
Винтер і Клаарк ул. у Ню Бритен, Конн.
В НЕДІЛЮ, 16. СІЧНЯ (JANUARY 16, 1949)
в годині 7. ввечір.
Програму прекрасних наших колядок і шедрівок виконують хори: діточий, жіночий, чоловічий і мішаний.
Вступ вільний. — Добровільні жертви.
Тому кличемо всіх ширших українців з Ню Бритен і зо всіх доколичних громад стейту Конетикат до численної участі для підсилення допомогової акції.
Церковний Комітет.

ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

для членів Українського Народного Союзу
в Джерзі Ситі, Н. Дж.

Dr. N. VOSTROSABLIN

121 Grand Street, Jersey City, N. J.

BErgen 4-5522

З нагоди Різдва Христового

Адвокат

ІВАН РОМАНИШИН

головний Радний У. Н. Союзу з Ньюарку, Н. Дж.

бажає

усім своїм клієнтам і громадянству

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Богдан Лепкий.

НА СВЯТІЙ ВЕЧІР

Смеркається, Осанний день між мурами копає. В печі червоний блис огонь, а в снігах вітер грає.

Той тихий і сумний настрій несе мене світами, і я лечу на крилах мрій до батька і до мамі.

Сніжок паде, як срібний пух, мороз малює квіти; накривши стіл, вквіт дідух, пустують в сні діти.

Знайшли собі свистун горіх і свищуть в перегони; ляцять в ушах діточий сміх. З дзвіниці дзвонять дзвони.

Гей, скільки то минуло літ! А я так добре чую кожухів шелест, скрип кобят, і щирі пісні тую.

Далекий світ, великий час, плывуть літа рікою, а я все пам'ятаю вас, як йдете з колядою.

Ще й нині чую, як Юрко співає „Бог Предвічний“, як сопраном пицить Федько, баском реве Зарічний.

Скрипливий наболілий спів, такий, як хлопські груди.

Та хто його раз зрозумів, до смерті не забуде.

Далекий світ, великий час, плывуть літа рікою. Гей! Що чувати там у вас? Чи йдете з колядою?

Чи ще живий Федір, Юрко, і мій сусід Зарічний? Чи й нині, як колись, давно, співають: „Бог Предвічний“!

Чи й нині мерехтять зірки над хаткою старою?... Гей, краю мій, не знаєш ти, як тужу за тобою!

Із збірки „Вибір віршів“ Венцляр, 1921.

Богдан Ігор Антонич.
РІЗДВО

Народився Бог на саях в лемківськ містечку Дуклі. Прийшли лемки у крисанях і принесли місяць круглий.

Ніч у сніговій завії крутиться довкола стріх. У долині, у Марії місяць — золотий горіх.

Із збірки „Три перстені“, Львів, 1934.

ТИХА НІЧ.

Тиха ніч, свята ніч! Ясність б'є від зірниць, 2. Дитинонька Пресвята, Така ясна мов зоря Спочиває в тихім сні.

Тиха ніч, свята ніч! Гей, утри сльози з віч: 2. Бо Син Божий йде до нас, Цілий світ любов'ю спас, Витай нам святе Дитя!

Свята ніч настає, Ясний блиск з неба б'є, 2. В людськ тілі Божий Син Прийшов нині в Вифлеєм, Щоб спасти цілий світ.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

урядникам і членам
Тов. Запорозької Січі,
відділ 234 У. Н. С.

— і —
усім своїм приятелям
желає

Степан Могила

ELIZABETH, N. J.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає всім

Woloschuk & Son

MANUFACTURING FURRIERS

„ФУТРА ДЛЯ ВСІХ, МАЛИХ І ВЕЛИКИХ“

343 SEVENTH AVENUE

Near 29th Street

NEW YORK CITY

Telephone LOngacre 3-5823 -4-5

Так було — так буде!

(Докінчення зі стор. 1-шої).

мовки, інакше це було б прями- ністю... Лишимося гуртками й мим запереченням науки Хри- гурточками „своїх“ і „несво- ста. Чи ми вистачально засто- іх“, розсіпані, мов той пісок совуємось до цих елементар- в пустині, де не має скріплю- них засад християнства, це чої вогкості. вже справа нашого сумління. Дико й смішно звучать на- Але як би воно не було — ма- ші слова про „сильних“ та „емо більше ніж досить причин вимагати від себе максимум- вих“ та „опортуністів“, про того, на що є здібною наша ідеї та ідеології, коли все це в душа — тобто на найбільшу по- сумі мало б бути лише пошлюбов між нами. Ми всі, без- товхом хронічного розладу о- різниці конфесії, політичних сновних понять кровної солі- переконань, походження, має- дарності та християнської мо- мо одні і ті ж завдання. Ми е- ралі. Малі ми і немічні, коли гнані одним і тим же ворогом. не спроможемось на крихітку Коли не здобудемось на ви- любови брата до брата, ближ- щість понять, будемо низин- нього до ближнього, що осоу-

ливо в часі небезпеки є еди- ною передумовою діючого у- спіху намічених нами завдань. Сильні ті, що мають відвагу ламати спротив власних амбі- цій в ім'я інтересів вищого по- рядку, що вміють прощати слабим духом, що потраплять полонити в ім'я правди люди- ну, іближену спільним лихом Христос радить: „Коли прино- сиш дар свій на жертвенник і згадаєш там, що твій брат має щось проти тебе; зостав свій дар перед жертвенником та йди геть, помирись наперед із братом своїм, а тоді прийди і віддай дар свій“. Маємо між собою безліч таких, що діють навпаки і тому ми слабкі і тому ми бідні.

Христос, якого науку іспові- дуємо, за що йшли і все йде у вигнання, дав нам науку си- ли, що не порушує заповіді людини й Бога та дає право на життя й перемогу. Ще раз святкуємо свято народження цієї істини. Мир вам змучені й переслідувані! Мир вам, що шукаєте правди! Мир вам, що любите! Ви не маєте потреби відчаюватися. Йдіть далі до- рогою труду й боротьби зі злом. А коли сядете в родині своїх близьких до святої вече- рі — забудьте, що ви належи- те до гуртів, партій, а згадай- те всі разом, єдиним серцем і єдиною душею всіх, що зараз томляться по ув'язненнях, по засланнях, у мандрах та несе- пені. Між ними ваші брати, сестри, батьки, матері. Вони потребують вашої згадки...

А всі разом — скільки нас є і де ми є — вірмо! Вірмо, що видержимо цей апокаліптич- ний час злоби, ненависти й нужди. Правда переможе! Вона перемаже і на цей раз. Так було — так буде!

БІЖУЧИЙ РІК РОКОМ НАДІЇ ДЛЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СКИТАЛЬНИКІВ

Щоденник Нью Йорк Таймс почав поміщувати низку стат- тей згід з пером Роберта Л. Шіфера про вигляди на переселення скитальників з Європи до заморських країн. Першу статтю помістив у виданні з середи 5 січня. Автор покликається на заяву Вільяма Галама Тока, генерального директора Між- народної Організації для Роз- селення (ІРО), який каже, що біжучий 1949 рік буде зворот- ною точкою в положенні єв- ропейських скитальників. Він твердить, що досі переселено 315,000 діпстів, а в біжучому році буде розселено 380,000 осіб. Токер одначе застеріга- ється, що успіх розселення за-

Евген Плужник

(Докінчення зі стор. 2-гої)

В українській поезії можна б дати Плужникові таке саме місце, як Райнер Марія Рільке в німецькій. Важно зазначити, що Рільке — поет не тільки ні- мецький, а належить уже до літератури світової. Плужник, як і Рільке, але зовсім інди- дуально, переживає всі супе- речності нашого світу і реагує на все найтаємнішими поруха- ми душі. Тут характеристична передовсім тяга до вічності, до переживання космосу, від- чуваного навіть у речах дріб- них і злоболюбних, не можучи в умовах сов'єтської релі- гізної, поезії жинка стає філософською, антитестичною, але (страшний гріх у сов'єтських умовах) — завжди одуховле- на. Тут, найважливіше, стверджу- ється постійність, вседність космічних явищ, всупереч дія- лектичному матеріалізму, як-ий заперечував єдність явищ і подій:

Каменя один приїжд — лежати.
Вітрові один закон — летіти!
Пальм в поставленні піпяти
Як не вліт до болот мені.

А хоч як — в анті-своєго пош- ту
Злижу міру явищ і подій.
Камінь той лежати і потім,
Вітер той летіти і тоді.

Одним з найбільших і най- головніших, а водночас най- важчих завдань поета є спо- стерігати і нотувати ті прояви життя, що переходять перед нашими очима майже безслі- дно. Це зовється перетворенням або метаморфозою. І з якою спостережливістю нотує Плуж- ник:

Сука й тендітна лінія плеча,
І дріт — по-дитячий гостра;
А вже пераз я нішком помічав,
— Очей цікавість і неспівний острах.
Враз вибухають вишком, і сміх
Уста торкає...
Дівчино, ти — жінка!

Це — твори, що належать до скарбниці поезії не тільки української, а й світової. Не можна не зачитувати ще одної поезії, яку такий вибагливий знавець, як покійний Юрій Бургардт-Клен, слушно ува- жав однією з найкращих у но- вий українській творчості:

Вона зійшла до моря. Хто вона —
Навіть самій їй байдуже відомо...
Хіба ж не всі ми — єдиної душі
В Моромінуші і пустій відомі?

Плиний рух. — і ось під ноги ліг
Прозорий вінич — кинула якнайшк.
І в астронкум стебав нісочок ніг
Цієї жарка, важка і повна кінтка
Спокійний торс, незаймано-нагий!

Спадає вал... Німують береги...
І знову плеск... І затихає знову...
То пальцями рожевої ноги
Вона агамову бездолю бірюзову.
Відкрива обійми її свої
Ця велич вод, усім вітрам відкрита,
Здається, повертає Афродіта
У білий шум, що породив її!

Справді, на яких духових вершинках треба було стояти, щоб у брудних сов'єтських умовах, де людина була людиною ворогом і звірем, де вона чату- вала на те, щоб ближньому від- добрати доносом його пайок чи скупку скількість т. зв. жит- лової площі, — написати таку поезію? Що вже й казати про естетичні цінності, — річ, що в сов'єтській літературі чис- литься майже злочинним. І нам стає ясним, чому такі поети, як Плужник, в умовах підсов'єт- чини мусіли бути знищені.

З приводу творчості числен- них українських поетів не раз виринало в нашій критиці пи-

АМЕРИКА БУДЕ ДІЯТИ СА- МОСТІННО В СПРАВАХ ЯПОНІЇ

Вашингтон. — Уряд Злуче- них Держав надіється, що 11-

тання: хто з них заслугове- бути названим геніальним. Це слово зобов'язує, яким не можна кидати легко. Проте, власне творчість Плужника та- це іншого його сучасника, О- лега Ольжича, який закінчив своє життя в німецькій катів- ні. Саксенгаузені, заслугове- вповні на те, щоб їх назвати геніальними. Свою сучасність вони прийняли глибоко, дуже глибоко, заглянули в самі над- ра дійсності і дали їй вислів у творях, позначених винятко- вою глибиною. Вже сам факт, що ми творчість Плуж- ника без ніяких упереджень ставимо на рівні з творчістю Р. М. Рільке — багато гово- рить. І сам поет мав свідо- мість своєї вартості і зна-

Суди мене судом своїм суворим.
Сучаснику! — Нашадки безсторонні
Простять мені і помилки й вагання,
І пізній сум, і радість передчасну,
— Ім промолвлятиме моя спокійна ш- рість.

Одна з найбільших і найпо- важніших американських енци- клопедій, пишучи про україн-ську літературу, зрештою треба признати, в добрій вірі і як- найбільш прихильно, між у- сього десятком великих імен, Україна і інші, згадує і... Дуди- да Гофштейна. Про Плужни- ка — немає і згадки, хоч це, власне, поет, гідний стати до суперництва з найбільшими, що їх знає нова світова по- езія. Є в новій українській творчості цінності, яких світ ні не знає, ні навіть не при- пускає їх існування. І наше завдання — відкрити світові такі появи, як Плужник, не- винно загублені в москов-ській соловецькій каторзі тво- рець, — на тій самій каторзі, на якій, замурований у ка- м'яній келі, двадцять п'ять літ прожив останній кошовий Сі- ці Запорозької — Петро Каль- нивецький. В збіжності тих двох імен є якийсь несамо- вите українське історичне фатум і наука нам, сучасникам цієї страшно епохи.

членна Далеко-Східна Комісія вати тільки свого власного о- буде діяти згідливо в справах суду при налаштуванні від- відшкодування для Японії. Ко- ли б не можна було досягнути. Таке звідомлення подали осо- згоди, тоді Америка буде по- бачити, що стоять у зв'язку з ко- ступати незалежно і буде ви- міслю.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

УВАГА! АКРОН, О., І ОКОЛИЦІ! УВАГА!
СТАРАННЯМ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
— : відбудеться :
ВЕЛИКЕ ВІЧЕ
В НЕДІЛЮ, 9. СІЧНЯ (JANUARY 9, 1949)
в годині 5:30 зполудня
У ЦЕРКОВНІЙ ГАЛИ
ABEL AND WASHINGTON STREET, AKRON, O.
Говорити буде делегатка з Європи пані Ірина Пав- ликовська і пані Ребет. Просимо все громадянство до ласкавої участі.
Комітет С.У.А.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— i —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— : бажає : —
УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ
Семен Угорчак
DR. J. B. BEMKO
Dental Surgeon
OFFICE HOURS: 9 A. M. TO 5 P. M.
WED. & EVENINGS BY APPT.
Telephone: UNionville 2-1160.
SETTLERS BUILDING
1000 STUYVESANT AVE.
UNION, N. J.

Season's Greetings
to our many Friends & Patrons
WALT & GENE'S
Roosevelt Flower Shop
325 PERSHING AVENUE
Corner Fitch Street
CARTERET, NEW JERSEY
Tel. Carteret 8-5424
WADJAK BROS., Props.

З НАГОДИ ПРАЗНИКІВ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— i —
45-го ЮВІЛЕЮ — СВОГО ІСНУВАННЯ
Товариство „Любов“
відділ 45 Українського Народного Союзу
в Філадельфії, Па.
— : заснає : —
ВСІМ СВОІМ ЧЛЕНАМ
НАЙЩИРІШІ ЖЕЛАННЯ ЩАСЛИВОГО
НОВОГО РОКУ НА МНОГАЯ ЛІТА!
ТЕОДОР МАЛИК, предсідник
АНТІН ГАРАСИМ, касієр МИКОЛА Ю. СЕНИК, секр.
ЗА ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ:
МИХАЙЛО ДУБАС, ГРИЦЬ ГРИШІШИН, АНТІН
ГАЛАМАГА, АФТАНАЗІЯ ШОПА, ВАСИЛЬ СТРИ-
КОВСЬКИЙ, П. МАМЧУР, і МИХ. ВИШИВАНКО.

Відновлення Української Радіо Програми
НАШОГО БАЗАРУ В НЬО ЙОРКУ
під проводом ПЕТРА ЗАДОРЕЦЬКОГО
Майже після півтора-річної перерви, вдалось мені відновити цю радіо програму на більшій і кращій РАДІО СТАНЦІ WLIB, 1190 Кс., якої хвилі сягають до 300 миль кругом Нью Йорку.
ПОЧИНАЮЧИ ВІД НЕДІЛІ 16-го СІЧНЯ ч. р.
перших три програми відбудуться між годинами 7:15 а 8-ю РАНО.
ОПІСЛЯ КОЖНОЇ НЕДІЛІ ВІД 7-МОЇ ДО 8-МОЇ РАНО
Відновляючи свою радіо програму на більшій і кращій радіо станції, якою є WLIB, хоч наразі в часі не конче дуже вигідній, то все ж таки хотілось вірити, що постійні її слухачі віднесуться до неї так само ширю, як відносились через минулих 15 років.
„Мотом“ цієї радіо програми буде клич: „ХТО РАНО ВСТАЄ ТОМУ БОГ ДАЄ!“
При цій нагоді бажаю всім українським установам і громадянству
ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО!
Слухайте рідних колядок в НЕДІЛЮ, 16-го СІЧНЯ, в год. 7:15 раніо на РАДІО СТАНЦІ WLIB, 1190 Кс.
Ваш заповідач ПЕТРО ЗАДОРЕЦЬКИЙ.
П. С. Щоб нашу програму на цій станції піднести на рівні з іншими чужинськими програмами, потрібно не менше як 50 тисяч листів признання від її слухачів в мовах українській або англійській. Адресувати їх треба так:
UKRAINIAN RADIO PROGRAM, STATION WLIB, NEW YORK 16, N. Y.
Або: P. ZADORETZKY, 151 AVE. A, NEW YORK 3, N. Y.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— i —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— : бажає : —
УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ
Семен Угорчак

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— i —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— : бажає : —
всім своїм клієнтам і всьому українському громадянству
MICHAEL J. HYUNDA
Український Адвокат
B NEWAK, N. J.

П. Стасюк
124
Перша Евения Нью-Йорк 3.
(між вулицями 7.00 а 8.00)
МАСАРСЬКО-РІЗНИЦЬКА ФІРМА
виробляє у своїм склепі
ПЕРШОЇ ЯКОСТІ ВИРОБИ МАСАРСЬКІ
як теж продає різномордні
СИРОВІ МЯСИВА
ФІРМА П. СТАСЮКА існує вже понад 25 років, що завдя-
чує в першу чергу вдодвєлєним покупцям.
СКЛЕП ОТВОРЕНИЙ КОЖНОГО ДНЯ ДО 6-ТОЇ ГОДИНИ ТОЧНО.

ЗАХІДНИЙ СВІТ ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ ДО ОБОРОНИ

ПРОГРЕС В НАРАДАХ В СПРАВІ АТЛАНТИСЬКОГО
ОБОРОННОГО СОЮЗУ

Париж, 5 січня. З поінформованих джерел заявляють про дальший прогрес в нарадах представників сімох країн — Британії, Франції, Бельгії, Голландії, Люксембургу, Злучених Держав Америки і Канади — в справі спільного т.зв. Атлантийського оборонного союзу. П'ять

європейських країн вже зв'язані подібним окремих союзом, підписаним минулого року в Брюсселі. В теперішній стадії нарад йдеться насамперед визначити географічний простір, що підпадає під цю спільну оборону атлантийських країн та про спосіб спільної акції на випадок атаки на будь-яку з договірних країн. З дотеперішнього перебігу нарад виходило б, що всі делегати погоджуються з думкою, що цей союз повинен охоплювати територію західної Європи і частини Африки та Середземного моря. Америка обстоює теж думку, щоби до союзу, після його підписання, головними партнерами, могли приступити теж інші країни, зокрема Італія. Початкова думка щодо "автоматичної" акції всіх договірних країн на випадок напасти на одну з них, тепер обмежується головно до європейських країн. Акцію ЗДА узалежнюється від проголошення війни Конгресом, відповідно до постанов американської конституції. В основному, Атлантийський оборонний союз мав би бути подібний до оборонного союзу західної гемісфери, підписаному свого часу в Ріо.

**АДМІРАЛ БЕДЖЕР ЗАПЕЧАТУЄ ПОГОЛОСКУ ПРО
ЕВАКУАЦІЮ МОРЯКІВ З
КИТАЮ**

Шангаї, 5 січня. Ваде адмірал Оскар С. Беджер, ко- успіх.

маккант американської флоту на західному Паціфіку, заперечив вчора формально повідомлення агентства про безпосередню евакуацію 3.000 американських моряків з Китаю. Адм. Беджер твердить, що "поголки базовані на повідомленні, що американські моряки закінчили військовий майдану Шантунгського університету, де вони мали свої баракки". З поінформованих американських джерел в Шангаї заявляють, що саме повідомлення про евакуацію моряків з Китаю не є мільйон, тільки пердчасне.

НОВИЙ ПЛАН О.Д. В СПРАВІ БЕРЛІНА

Париж, 5 січня. Іменованний на останній сесії Генеральної Асамблеї комітет "експертів" з шістьох "нейтральних" в Берлінській справі членів Ради Безпеки запропонував чотирьом великодержавам новий план для наладнання справи однієї валюти в Берліні і тим самим для закінчення советської блокади міста. В новому плані передбачується створення двох банківських систем, що були б контрольовані спільним чотирьох державним координаційним комітетом. Тим самим новий план признає вже факт поділу Берліну. В теперішньому положенні немає багато виглядів, аби цей або який інший план міг мати успіх.

ОКСАНА КОСЕНКІНА ПРИП НЯТА ДО УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

За звітними даними ньюйоркського шоденнік, як Нью Йорк Ворлд Телеграм та Н.П. Геральд Трибюн, Оксана Косенкіна, російська учителька, яка вискочила з вікна советського консулату в Нью Йорку 12 серпня 1948 р., була прийнята в членів Української Католицької Церкви. Ще під час свого побуту в шпиталі Рузвелта вона виявила бажання познайомитися з засадами Католицької Церкви, хоч була охрещена й вихована в молодості в Російській Православній Церкві. За її згодою покликало до неї о. Маріяна Горішнього, ЧСВВ., який освідчив її з правилами церкви, після чого вона остаточно висповідалася і запричасалася в українсько-католическої церкви св. Юрія при Сьомій вулиці Пізніше при допомозі пані Любим Терпак Косенкіна відбула інтерв'ю з кореспондентами, вчасі якого вона висловила, що вона приймає католицизм тому, що "Католицька Церква є знаменитою організованою, є забором проти комунізму і не робить різниці між народами, бо Святий Отець молиться за всіх і за добробут російського народу".

ВИДАТКИ ОКУПАЦІЇ ЗМЕН ШЕНІ НА 200 МІЛЬЙОНІВ

Вашингтон. — Кенет Роял,

У ВИФЛКЕМІ

(Докладження на стор. 4).

ли в середину. Грецьке слово "каталіма", якого вживає святий Лука і яке перекладають словом "заїзд", точніше слід було б віддавати як "кімната чужинців". Заїзд, до якого прийшли Марія з Йосифом, був, очевидно, повнісний, і хазяїн його, роблячи все від нього залежне, запропонував Святий Родина притулок в розташованій нижче печері.

До прикріпленої до підлоги дошки приправлено срібну зірку з написом: "Hic de Virgine Maria Jesus Christus natus est". "Тут від Діви Марії народився Ісус Христос". Як же це "тут" захоплює душу, а тіло хилить навколішки! Коло самого гроту Різдва вється лабіринт підземних ходів до містечка, що також відіграють в історії християнства свою роль. Наприклад, вівтар невинних дітей відзначає славетне місце поховання забитих Іродом немовлят. Тепер церкву оточують монастирські будови латинських, грецьких та вірменських ченців. Їх священники стоять на вічній варті перед святим вівтарем. Невинно коливаються їх кадилиці в ритмі з нескінченної процесії віруючих та прочан, що входять по двоє і, ставши навколішки, побожно цілують каміні плити вівтаря. І цей вияв віри примушує прочан забувати темну навколишню дійсність, переносячи їх на багато століть назад, в ту святую ніч, коли ніколи співали: "Мир на землі людям з доброю волею!"

секретар армії, виявив, що на найближчий скарбовий рік армія зажадає \$1,300,000,000 на видатки американської окупації. Це буде на 200 мільйонів менше ніж було в попередньому бюджеті, який кінчиться з днем 30 червня. З проєктованих видатків буде зужитих \$600,000,000 на окупацію Німеччини, а для Японії буде виданих 500 мільйонів.

ТИЖНЕВІ ЗВІДОМЛЕННЯ ПРО СОВЕТИ ДЛЯ ВЖИТ КУ НАУКОВОГО СВІТУ

Об'єднаний Комітет Словянських Студій почне видавати з днем 20 січня Біжучий Перегляд Советської Преси (Корент Дайджест оф Совет Пресс) для наукового світу й журналістів, як про це вислали оповістки до газет. Комітет створено старанням Американської Ради Наукових Товариств. Головою є проф. Філіп Е. Мослі, секретарем проф. Ернест Дж. Сіммонс. Об'єднані є членами Російського Інституту при Колумбійському університеті в Нью Йорку. Перегляд обіймає звіти з щоденників "Правда" й "Ізвестія" й 40 підсоветських журналів.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ЛІТРОП, МІШ. — Місячні збори Тов. Зап. Січ, відбудуться в неділю, 9 січня, в год. 1. по полудні. Просимо членів прийти на збори, бо маємо рішати важкі справи і незвичайні з річних зборів. За уряд: Р. Вази, пресд.; І. Савицький, кас.; М. Присташ, секр.

КОТІВІЛ, ПА. — Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 248, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що річні збори відбудуться в неділю, 9 січня, в год. 5. по полудні. Просимо членів прийти на час і вибрати уряд на 1949 рік. За уряд: П. Запальний, пресд.; М. Маскула, кас.; М. Кобилянський, секр.

БРУКЛІН, Н. Й. — Місячні збори Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 158, відбудуться в неділю, 9 січня, в год. 3. по полудні, в У. Н. Домі, 216 Грейс ул. Просимо всіх членів прийти, бо є важкі справи до погодження. За уряд: Ю. Панчак, пресд.; М. Багала, фін. секр.; С. Гауш, кас.; М. Кіт, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Місячні збори Тов. ім. Петра І. Павла, від. 102, відбудуться в неділю, 9 січня, в год. 7. по полудні, в галі церкв. 280 В. 7. вул. За уряд: Н. Лекин, пресд.; В. Жук, кас.; М. Бобечко, секр.

3 НАГОДИ РІЗДВЯНИХ СВЯТ І НОВОГО РОКУ
складає побажання всьому Громадянству
DANIEL KOLBA
власитель
KOLBA WINES & LIQUORS
... Prompt Delivery ...
286 RIDGEWOOD AVENUE
BROOKLYN, N. Y.
APplegate 7-9022 Lic. L-1868

ШИФКАРТИ ПРОДАЄМО НА ВСІ КОРАБЛІ.

ГРОШІ посідаємо до всіх країн і виплачуємо на останній пошті.
АФІДЕВІТИ, петиції та інші потрібні документи на спровадження кривих і знайомих до Америки зі скляльницями та інших країн.
ПРОДАЄМО домів та всякого роду бізнесу.
У всіх справах звертайтеся до звісного
НОТАРІАЛЬНОГО БЮРА.
S. KOWBASNIUK
277 EAST 10th ST., Near Ave. A NEW YORK 3, N. Y.

ІОНІСТАВІ, О. — Бр. св. Івана Христителя, від. 230, повідомляє всіх своїх членів і членів, що місячні збори відбудуться 9 січня, в год. 3. по полудні, в своїй галі, 914 Френклін Еле. Просимо всіх членів прийти на час, бо маємо кілька справ до погодження. На річних зборах вибрано такий уряд на 1949 рік: М. Мушинський, пресд.; П. Веніж, заст.; Д. Войтович, кас.; С. Воробжик, заст.; І. Павловський, секр.; І. Білик, заст.; контр. комісія: І. Баган, Р. Угрім і С. Воробжик; тор. хворих: П. Лодін. — І. Павловський, секр.

ГЕМСТЕД, Н. Й. — Тов. Запорожців Січ, від. 327, повідомляє членів і членів, що річні збори відбудуться в суботу, 8 січня, в год. 7.30, в галі укр. католическої св. Воладимира, 709 Фронт ул. Кожен член і членів повинні явитися, бо буде лант контр. комісії за 6 місяців і вибір уряду на 1949 рік. Визнаємо членів, які принесли когось з річних чи знайомих і виплати в членів Союзу. Член чи членів, що не являться на ці збори, буде караний згідно зі статутами. За уряд: І. Лушечук, пресд.; Т. Багрий, кас.; М. Кулич, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Тов. "Любов", від. 45, повідомляє своїх членів, що дуже важкі збори відбудуться в неділю, 9 січня, і що на цих зборах кожний член, що сповнив свій обов'язок, одержить особисто свій щорічний дарунок. Будуть погоджені всі важкі справи. Шан членів: ми не кличемо нас на збори літньою порою, але за те приходьте тепер на збори. Урядники постановили, що в 1949 році маємо придати щонайменше 55 членів, так щоби У. Н. Союзні дати одного нового члена за кожний прожитий рік. За уряд: Т. Малик, пресд.; М. Ю. Сенні, секр.; А. Гарасим, кас.

НОРТМПТОН, ПА. — Тов. Укр. Січових Стрипців, від. 44, повідомляє своїх членів, що на річних зборах вибрано той самий уряд. Місячні збори в січні відбудуться в неділю, 9 січня, в год. 8.30 вечір, в парадній галі на Нюпорт Еле. Визнаємо всіх членів, які прийшли на збори і заплатили свої місячні вкладки. Також повідомляємо, що будучі збори будуть відбудуться в другу неділю в місяці зараз по С. Божий. За уряд: В. Шинка, пресд.; А. Боднік, кас.; Л. Демчук, секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. — Тов. Український Каюб Ооступовий, від. 70, повідомляє всіх своїх членів, що річні збори відбудуться у вівторок, 11 січня, в год. 8.30 вечір, в У. Н. Домі при Файт ул. Просимо всіх членів бути прийнятими. За уряд: М. Снадик, пресд.; М. Самоїл, кас.; В. Кушнір, секр.

МАШИНИ
Перероблені до ПИСАННЯ
англійські, ціна \$28.00. Маємо також нові і перероблені українські машини. Рахункові машини. Офісові прилади.
ALL LANGUAGES TYPEWRITER COMPANY.
119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y.
Phone: CHelsea 3-8086

3 НАГОДИ РІЗДВЯНИХ СВЯТ І НОВОГО РОКУ
складає побажання всьому Громадянству
DANIEL KOLBA
власитель
KOLBA WINES & LIQUORS
... Prompt Delivery ...
286 RIDGEWOOD AVENUE
BROOKLYN, N. Y.
APplegate 7-9022 Lic. L-1868

ШИФКАРТИ
ПРОДАЄМО НА ВСІ КОРАБЛІ.
ГРОШІ посідаємо до всіх країн і виплачуємо на останній пошті.
АФІДЕВІТИ, петиції та інші потрібні документи на спровадження кривих і знайомих до Америки зі скляльницями та інших країн.
ПРОДАЄМО домів та всякого роду бізнесу.
У всіх справах звертайтеся до звісного
НОТАРІАЛЬНОГО БЮРА.
S. KOWBASNIUK
277 EAST 10th ST., Near Ave. A NEW YORK 3, N. Y.

ЧЕСТЕР, ПА. — Уряд Бр. Соци. Духа, від. 237, повідомляє всіх членів, що річні збори відбудуться в неділю, 9 січня, в год. 2. по полудні, в У. Н. Домі, при 4. і Ворд ул. На ці збори кожний член повинен явитися, бо маємо вибрати уряд на 1949 рік. Член, що не явиться на ці збори, буде караний 1 дол. — Уряд.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. — Тов. Даршівщина, від. 275, повідомляє всіх своїх членів, що річні збори відбудуться в неділю, 9 січня, в год. 4. по полудні, в церкві при ул. Суеске і Грін. Просимо членів прийти на збори і вибрати уряд на 1949 рік. Член, що не прийде на збори, буде караний 1 дол. — М. Гречин, пресд.; П. Пала, рек. секр.

ПОШУКУВАННЯ

ЛЕСІВ МИХАЙЛО, з села Лисиче Шляхоцьке, пов. Станіславів, який тепер є в Німеччині на сканальщині, пошукує своїх рідних тіток: КУФРИК НАСТУНІ і КУФРИК АННІ. Одна з них є замужня САБАЙ. Хто знає про них, або вони самі, або їх діти, хай пише на таку адресу: Lesiw Mychal, Hamm in/Westfalen, Feldik St. № 17, Germany, B. Zone (21a).

ШУКАЮ
МИКОЛУ ОСЬО, с. Петра, з Каміного, пов. Сянік, який аніж до У. С. А. перед першою війною. Біску слати на адресу:
ДМИТРО БОХНЯК
Mieting
Post: (13b) Dingolfing, Bavaria, Germany.

В день Різдва Христового вітаю рідню і всіх приятелів зокрема друзів політв'язів В. п. О. Баган, Е. Галушана, В. Тамечука, В. Чоренького М. Загребельного і Г. Юнкіна на польських землях. Багнатию наших українських землях — Христос Радуйся!

В. ПАВЛОВИЧ з річкою
212 Bergen St., Brooklyn, N. Y.

**УКРАЇНСЬКІ СІТНІ
КАЛЕНДАРІ**
НА
1949
РІК

• У гарних кольорах
• Календаріом друковане українською мовою
• Свята означені чітким червоним друком
Ціна 30 ц. один

На С. О. Д. не вислаємо. Належність треба посилати разом із замовленням.

1. Малий Ісус, ангели грають — 287-1416
2. Ісус добрий пастир — 367-14389
3. Святий Родина — 415-14170-14144
4. Матір Божа — 414
5. Ангел Хоронитель
6. Дім в Альпах
7. Матір Божа з малим Ісусом
8. Оснь
9. Дівчина з букетом
10. Вид фарми
11. Олень над водою
12. Мала дівчина кормить Пташка
13. Серце Ісуса — 14147
14. Ісус на Оливній горі
15. Різдво — 14143
16. Хата, навколо цвіт — 14406
17. Матір Божа неустанної помочи — 14176
18. Фарма — 14383
19. Тайна Вечера — 14122
20. Діти на прогулях 14404
21. Christ the King — 14173
22. Святий Діви Марії 141-46
23. Мала дівчина з псом — 14408
24. Мала дівчина, час спати — 14422
25. Santa Claus & Children — 14403
Замовлення слати на адресу:
"СВОБОДА"
P. O. BOX 346
JERSEY CITY 3, N. J.

Професійні Оголошення

Dr. S. CHERNOFF
223 — 2nd Ave. (Cor. 14th St.)
N.Y.C. — Tel. GRamercy 7-7697.
Острі й довготривалі недуги чоловіків і жінок: Шкірні, X-Ray. Роздута жила лікуємо без операції. Переводимо а-палізу крові для супружних дозвола. Офісові години: В будні 10-7 Р. М. В неділю: 11-1 Р. П.

КУПУЙТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ

Comfortably air conditioned
Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
801 SPRINGFIELD AVENUE
NEWARK, N. J.
and IRVINGTON, N. J.
Essex 5-5555

OUR SERVICES ARE AVAILABLE ANYWHERE IN NEW JERSEY

НЕ ВИДАВАЙТЕ ЗАБАГАТО
Завжди ШАДІТЬ дещо з вашого забезпечення. Ми улаштуємо прекрасний ЦІЛІЯ ПОХОРОН за \$150.00 у випадку смутку в родині клієнта!

KAIN MORTUARIES, INC.
Найбільший український погребельний закладчик в Америці
S. KANAI KAIN, Pres.
433 STATE STREET
PERTH AMBOY, N. J.
Phone PE 4-4646

— or —
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
86 ELIZABETH AVENUE, NEWARK, N. J.
Phone Bigelow 3-6762
225 WEST JERSEY STREET
ELIZABETH, N. J.
Phone EL 2-3811

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
архидіакон погребаний за \$150
ціна так низька як ОБСЛУГА НАКРАЩА.

JOHN BUNCO
Licensed Undertaker & Embalmer
137 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as \$150.
Telephone: GRamercy 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Занимається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568
Branch Office and Chapel:
707 PROSPECT AVENUE
(Cor. E. 155 St.)
Bronx, N. Y.
Tel.: MElrose 5-6877

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
Stephen D. Satzewich

БЮРО РЕАЛЬНОСТЕЙ І АСЕКУРАЦІЇ
32 EAST 7th STREET NEW YORK 3, N. Y.
Phone GRamercy 3-0713
РІДКІ ОКАЗІЇ

Великі мешкальні домів, бізнесові будинки, ферми, ресторани, офіси і інші забудовані можна купити по дуже приступних цінах і на легких устанях за посередництвом Степана Сатцевича.

Купуємо, продаємо і робимо заміну. В нас завжди є великий вибір різних бізнесів. Також асекуруємо від вогню, випадків і крадіж. Асекуруємо домів, автомобілів, меблів і віконні шиб.

ALSO INCOME TAX SERVICE
INCOME TAX RETURNS FILLED AT OUR OFFICE
by Tax Experts, Reasonable Charges — Free Tax Information

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— и —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

—: бажає:—
Григорій КОВЕРДОВИЧ
Кушнірська Робітня
434 EAST 6th STREET, Bet. Aves. A. & 1st.
Tel. SPring 7-3566 NEW YORK CITY

ГРОШІ НА УКРАЇНУ ТА ДО ВСІХ ЧАСТЕЙ СВІТА
ШИФКАРТИ - ПОДОРОЖНІ ДОКУМЕНТИ
Продаж різних бізнесів, домів, ферм, та різного роду асекурацій.
WESSON & BARTKIW
Steamship Agency
AIR PLANE TICKETS TO ALL PARTS OF THE WORLD
ПЕТРО БАРТКІВ
REAL ESTATE & INSURANCE BROKER, NOTARY PUBLIC
309 East 14th Street, Tel.: ALgonquin 4-8254. New York 3, N. Y.

Григорій КОВЕРДОВИЧ
Кушнірська Робітня
434 EAST 6th STREET, Bet. Aves. A. & 1st.
Tel. SPring 7-3566 NEW YORK CITY

ТАРЗАН, ч. 2005. Гомбу мстивий.

GOMBU, CHASED A SECOND TIME FROM HIS OWN TRIBE, BECAME ONE OF THE MUCH FEARED "ROGUE" ELEPHANTS.

WHILE TARZAN AND TANTOR RESCUED JANE FROM HER LOFTY REFUGE----

GOMBU, VINDICTIVE LITTLE EYES GLOWING WITH HATE, RETURNED TO THE FIELD WHERE THE HERD HAD LEFT ITS FEMALES AND YOUNG.

Гомбу, прогнаний вдруге з його власного племені, перемінився на одного з найбільш вининаних слонів-дикунів.

Переповнений бажанням вбивати кожного, він перебігав нетри.

Саме тоді, коли Тарзан і Тантор були зайняті рятунком Джени з її високого пристановища...

...мстиві малі оченята Гомбу падали ненавистю і він повернувся на поляну, де череда залишила свої самиці й молоде.